

то ся считахъ негови вассали, писа Іоанну съ единъ твърдъ дипломатически начинъ за да го склони да прекрати свои-тъ жестокости противъ нихъ, да ся помири съ тѣхъ и да имъ освободи императоръ-тъ отъ плѣнъ-тъ. — Но Іоаннъ не изпълни ни едно отъ тѣзи съвѣти и на дипломатическо-то папско писмо прати такъвъ отговоръ, който спроти мнѣніе-то на много историци е былъ по-хитъръ отъ Иннокентіево-то посланіе.<sup>27)</sup> —

Всичко свидѣлствова, че Іоаннъ отъ както доби царски вѣнецъ отъ папа-та и самовластенъ Български патріархъ, който да ся избира и посвещава въ България, отъ както надви и наддѣля свои-тъ врази, не мислѣше вѣче за подчиненіе-то си на папа-та. И Раичъ е ималъ плъно право да каже за него: „ниже онъ про-„силъ Унію за то что она ему пріятна была, по точію „да бы вѣнецъ императорекіи себѣ и архіепископу па-„тріаршеское достоинство пріобрѣлъ, получивъ же обоя, „насмѣялся Уніи и открынулъ ю.“<sup>28)</sup> — Царъ Іоаннъ І умря въ 1206 год., като остави само една дъщеря, която, по Българскіи законъ, не е могла да наслѣди на бащини си прѣстолъ. На него трѣбаше да стѣпи сынъ-тъ на Асѣня, Іоаннъ II Асѣнь. — Но единъ неговъ братов-

---

mandra condensantur, et rebus ad tolerandam obsidionem necessariis comparatis. . . . . Nicetas Chon. у Стрит. III, 717. —

<sup>27)</sup> Гиббонъ, Шлоесеръ, Медовиковъ и др. —

Съчинитель-тъ на *Gesta Innocentii III* говори, че Іоаннъ отговорилъ. . . . . *bellum se movisse quod Latini nullam cum ipso pace, nisi quas recupererat terras, imperio Constantinopolitano restitueret, inire voluissent: quibus iste respondisset longe justius eas terras a se obtineri, quam ab ipsis Constantinopolis teneretur, cum ipse ea recepisset, quae ejus progenitores amisserant, ii vero ea occupassent, quae nulla ad ipsos ratione spectaret; ipse coronam regiam a summo Pontifice acceperisset, at qui se Constantinopolitanum Imperatorem dicebat, eam temere invasisset, atque adeo imperium potiori titulo ad se, quam ad Balduinum pertinuisse, proptereaue praeunte vero vexillo a beato Petro accepto и пр.*

<sup>28)</sup> Исторія разныхъ Славянскихъ народовъ I: 452.